

flaberne og sagde til Ministeren: Lovforslaget er ikke gennemført, skulle vi ikke konvertere alligevel? Naar Bestyrelsen kommer og foreslaar saadant, uagtet Ministeren siger: Vi kunne forsøge endnu en Gang, om vi ikke kunne faa et Forslag igennem, naar Bestyrelsen kommer og siger: Lad os konvertere alligevel, saa troede jeg, at Bestyrelsen maatte være i god Overensstemmelse med sit Repræsentantskab, og jeg er sikker paa, at det var den ogsaa. Derfor mener jeg, at de Herrer, som havde med Bestyrelsen og Repræsentantskabet at gøre den Gang og absolut vilde konvertere, uagtet Forslaget ikke var gaaet igennem, og bad Ministeren hjælpe sig dertil, maatte være fornøjede med, hvad der skete den Gang, og saa kunde vistnok Interessenterne ogsaa være det. Derfor mener jeg, det ærede Medlem havde mindre Grund til at erklære sig misfornøjet den Gang, naar han absolut maa have Medansvar for den Henvendelse, som jeg, vel at mærke, indødem.

Forslagsstilleren (Bust): Grunden til, at Bestyrelsen kom til Repræsentantskabet og foreslog, at vi skulde gaa til Konvertering, var den, at den da sagde, at den ved at forhandle med Pengeinstituter og med Landmandsbanken havde faaet den Mening, at nu var et saadant Tidspunkt tilstede, at det efter dens Skøn var det rigtige Øjeblik — hvad jeg ingen Mening har om, som Lægemand kan jeg ikke overse Pengeforholdene paa det store Pengemarked. Men Bestyrelsen mente, at Forholdet var saaledes, at nu var det det rette Tidspunkt til at konvertere, og hvis vi ikke gjorde det i Øjeblikket, saa mente Bestyrelsen efter de Oplysninger og Overvejelser, der havde fundet Sted med Repræsentanter for de større Pengeinstituter, vilde man begaa Uret mod Foreningen. Derfor spurgte den, om vi havde noget mod, at den nu benyttede det ifølge dens Opfattelse efter Stillingen paa Pengemarkedet rette Tidspunkt. Nu vare Pengeforholdene saaledes, at nu kunde den saa disse nye Obligationer afhandlede til Landmandsbanken til 96 $\frac{1}{4}$ — de Obligationer, som vedkommende Folk ikke vilde tage — det var Grunden. Men her synes jeg, at den ærede Minister, som jo har gennemgaaet en større praktisk Skole blandt Landbefolkningen, maa kunne forstaa, at naar min Bestyrelse og Direktøren siger: Nu er det den rette Tid efter Forholdene paa Pengemarkedet, saa kan jeg som Repræsentant ikke paatage mig Ansvaret og sige: Nej, det kan godt taale at vente. Derfor gik jeg for mit Vedkommende med dertil, og det er min

Del af Ansvaret for, at det Tidspunkt blev valgt.

Indevrigsministeren (Singer & Lev): Jeg forlanger heller ikke, at det ærede Medlem skal have særligt Ansvar. Jeg mente den Gang, at det var rigtigt at vente og se, om ikke Loven gik igennem; men saa kom Bestyrelserne, saa vidt jeg husker støttede af Repræsentantskaberne, og bad Ministeren om at hjælpe sig. Nu antager jeg, at, naar det ærede Medlem den Gang har støttet det efter sit Skøn — jeg siger ikke, at det ærede Medlem skal regne Kurserne ud — var det ærede Medlem vel tilfreds med, hvad der skete den Gang, ellers vilde han ikke have støttet det. Naar det ærede Medlem den Gang var tilfreds med, hvad der skete, og mente at maatte bede Ministeren om Støtte dertil, saa synes jeg ogsaa, at det ærede Medlem vedblivende maa være tilfreds.

Sarald Jensen: Som ærede Medlemmer ville erindre, indbragte jeg i sidste Samling et Lovforslag omtrent enslydende med, hvad der nu er forelagt af det ærede Medlem for Ribe Amts Bøje Valgkreds (Bust). At det ærede Medlem har indbragt dette Forslag, anser jeg for særlig heldigt, forbi det viser, at det er noget, som har Interesse, som har sin Betydning, og som burde fremmes, og jeg er ogsaa glad ved det af en anden Grund, fordi det ærede Medlem bedre kan skaffe de Oplysninger, som maatte behøves, da det ærede Medlem er saa nøje knyttet til den ene af Foreningerne. Grunden til, at jeg ikke tidligere i denne Samling er fremkommen med dette Lovforslag, er den, at jeg har søgt at tilvejebringe forskellige Oplysninger, som jeg ønskede at have, inden jeg indbragte det, og det har været mig meget vanskeligt, fordi Bestyrelsen af Kreditforeningen har stillet sig noget kølig deroverfor. Den har stillet sig saaledes, at jeg havde en Følelse af, at Bestyrelsen havde faaet et Vind om ikke at give mig de Oplysninger, jeg forlangte. Naar Forslaget nu er fremkommet, skal jeg selvfølgelig anbefale paa det varmeste, at det bliver op højet til Lov, idet jeg har bragt i Erfaring, med hvor stor Interesse Husmændene, særligovre i Jylland, omfatte dette Forslag. Jeg skal henvise til, at paa Husmandskreditforeningens Generalforsamling, som afholdtes i Sommerovre i Randers, vedtoges der enstemmig en Resolution af de samlede Repræsentanter, hvori det henstilledes til Regeringen og Rigsdagen at tage sig af dette Lovforslag og søge at faa det gennemført, idet man